

לקיי
שעון חורף!

הדלקת נרות: 16:17
יציאת השבת: 17:08
רבינו תם: 17:39

ע"פ אופק תל אביב
טל בכסלו תתשפ"ג

טוב לחסות בה'

818

תילחם, אתה מסוגל!

וישלח התשפ"ג

יעקב אבינו מגיע למעבר יבוק, והנה מגיע מלאך ומתחיל להיאבק איתו. יעקב אבינו לא מרים ידיים ומתייאש מראש, אלא עושה את ההשתדלות שביכולתו, ולבסוף גם מנצח. לכן, המלאך משנה לו את השם לישראל, "כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹקִים וְעַם אַנְשִׁים וְתוֹכַל". מסביר הגרב"מ אזרחי שליט"א (ברכת מרדכי): "מהותו של יעקב היא 'שָׂרִית' – תעשה השתדלות ברוחניות, תילחם נגד היצר הרע שלך כמה שאפשר, וממילא ה'תוֹכַל', ההצלחה נגד היצר היא כבר סייעתא דשמיא, עזרה משמיים, ולא תלויה בך!".

סיפר הרב יעקב שיש שליט"א: "לפני זמן מה נגש אלי אברך מ'פרדס כץ', ב"ב וסיפר לי: "אינני צדיק גדול, אך מצוה לספר את אשר אירע לי לפני שלוש שנים. ביום כיפור, קיבלתי על עצמי קבלה לשנה החדשה – לא ללכת באמצע סדר הלימוד לשום סידורים, ויהי מה. ללמוד ברצף וללא הפרעות. כל חיי ראיתי כי כאשר הפסקתי את הלימוד לצורך טיפול בערכיי, נחלתי אכזבה והדבר לא הסתדר: כשהלכתי לעירייה באמצע הלימוד לסדר תשלום, הפקידה לא נמצאת, כשהגעתי לקופת חולים, נגמרה התרופה וכדו'. קיבלתי קבלה זו בכל הכח לשנה הקרובה.

והנה, לאחר חצי שנה, בתחילת חודש ניסן ניסיתי להירשם לישיבת בין הזמנים ב'פרדס כץ', מקום מגוריי, אך לא קיבלו אותי. למרות זאת, החלטתי להגיע וללמוד שם. הגעתי לתחילת הלימוד בשעה 10:00, ולפתע לאחר חצי שעה, אני שומע על המולה. מה קרה? הכל סיפרו כי הרב דניאל זר, ראש ישיבת 'אור דוד', מחלק כעת בישיבתו 500 ₪ לכל אברך שגר בפרדס כץ לכבוד חג הפסח. 500 ₪ לאברך לפני פסח זה מצרך חשוב מאד. רבים עזבו את בית המדרש, וחזרו לאחר זמן קצר עם כסף ביד. ומה איתי? – מצד אחד קיבלתי על עצמי שלא ללכת באמצע הסדר לשום מקום, אך כעת זה לימוד של חופשת 'בין הזמנים', ואני אפילו לא רשום שם באמת, אז אולי במצב כזה אוכל להפסיק וללכת?! התגברתי על השקרים של יצר הרע, ואמרתי: החלטתי ביום כיפור כי אני לא מפסיק באמצע לימוד התורה, בין אם זה בחופשה ובין אם זה ביום רגיל – איני הולך. רק בסיום הלימוד, בשעה 13:00 אלך ויהי מה.

הסתיים הלימוד והזדרזתי למקום. היה אדם לפניי בתור. כדי לקבל את המענק צריך למלא טופס, אבל מתברר שהבן אדם לפניי לקח את הטופס האחרון, ואין אפשרות לקבל יותר מלגות ממה שהקציב הרב. זה שלפניי קיבל, אך אני לא קיבלתי. ליבי נצבט, עמדתי ביציאה מהישיבה, כשסערה אדירה מתחוללת בקרבי. "אתה רואה, הפסדת 500 ₪", צעק היצר בליבי, ומיד קרא יצר הטוב: "הזכיה האמיתית היא הלימוד של 3 שעות, זה נצח! ברוך ה', אמנם אין לי חמש מאות שקל ביד, אבל עמדתי בנסיון, וזה שווה הרבה יותר מכל הכסף!". כעת ליבי נרגע ונעשיתי שמח. ואז, ממש באותו רגע, צלצל הטלפון, כשעל הצג מופיע מספר של "דרשו", ארגון של לימוד הדף היומי. "שלום, רצינו לדעת האם נבחנת לאחרונה במבחן המסכם של הארגון שלנו על הגמרא וההלכה?". "כן עשיתי", השבתי. "אז רצינו לברך לך שזכית בהגרלה מתוך כל אלו שהצליחו במבחן". "זכית?!", זה לא קורה לי הרבה, אני נרגש. "בכמה כסף זכית?". "זכית ב-\$5,000...". קיבלתי פי 30. באותו זמן היה פרויקט מגורים 'על הנייר' באזור. ניגשתי לקבלן הנחתי את הסכום הזה כמקדמה, ובהמשך ה' שלח לנו סיוע משמיים ובזכות כך זכינו לקנות דירה רחבת ידיים באופן על טבעי. אני נלחמתי במה שיכולתי, ובורא עולם ניצח!

לרפואה פרנסה
והצלחה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. ליאורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. רחל בת מרים ובעלה וכל יוצאי חלציהם. ישעיהו בן מרים. גאולה בת דבורה. דביר בן רויטל. ליאור בן פרידה. אריאל בן רויטל. שרה חיה רפאלה בת רחל.

זיווג הגור: ניר ואודליה בני ציפורה.

זשב"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. הדר בת נחמה. אליס בת פרידה.

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה. הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי. גבריאל בן סמינה. שלום בן מנחם שמריהו. יוסף בן נג'יה. פרחת בת טובה. עליזה בת מזל טוב מלכא. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. גלילי הכהן בן כוכבה. שלמה בן סעדיה זנדאני. רוני עמרון יוסף בן סאלם ומרים. שרה בת קמר. רבי עובדיה בן יפת. מרים בת ר' שמריהו.

העלון מוקדש לרפואת גליה בת בת-סיני בתוך שאר חולי ישראל

הרב יעקב סיני שליט"א

נסיעה סמוך לשבת

אנשים רבים רוצים לנסוע לקרוביהם ביום שישי הקצר סמוך לשבת, וכעת נברר את ההלכה:

הגמרא (סוכה מד) אומרת: 'לא יהלך אדם בערב שבת הליכה של יותר מ-3 פרסאות (12 ק"מ), בין אם הולך לביתו או להתארח', והטעם שמא לא יספיק להכין צורכי שבת ולהתכונן כראוי. וכן פסק השו"ע (רמט, א).

אלא שבזמננו יש רכבים, לכן שיעור מרחק הפרסאות נמדד לפי זמן ולא הליכה (הליכת 'מיל' הינה 18 דקות, וב-3 פרסאות = 3 וחצי שעות), כלומר, שבימינו שיש רכבים אסור לנסוע ביום שישי מרחק נסיעה של 3 וחצי שעות (יעד רחוק מאד), שמא לא יספיק להגיע בזמן ולהכין צורכי שבת. יוצא דופן, אם הודיע מראש שמגיע להתארח והכינו בעבורו אוכל, הרי שאין את האיסור כיוון שהכל מוכן,

הרב יעקב סיני שליט"א

ברכה בדבר הסמוי מהעין

(1 בגמ' (תענית ח): "אמר רבי יצחק אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי (המכוסה) מן העין שנאמר: "יצו ה' איתך את הברכה באסמך".

המהר"ל מפראג (נתיב העבודה פ"ג) ביאר ע"פ זה את המימרא (ב"ב כח): "הרוצה להעשיר - יצפין", יצפין מלשון צפון, ספון וטמון,

סמוי מהעין

שלא תהי' הברכה בגלוי אלא סמוי מן העין, ואז יכולה הברכה לחול.

שני טעמים עיקריים בברכה בדבר הסמוי: (1) אין בו עין הרע (מהרש"א ב"מ מב). (2) הקב"ה מנהיג העולם ע"פ הטבע, ואין רצונו לעשות ניסים בכל עת, ולכן שהדבר נעשה סמוי מהעין - יש בו ברכה ('ישמח משה' תולדות).

במדרש (במדבר כ"ב ז) מובא: "למה נקרא נכסים? שנכסים מזה ונגלים מזה. אז מדוע לא נקרא 'נגלים'? (קשות 'חידושי הרי"ם' זצ"ל), תירץ: שאין שמירה לנכסים אלא בזמן שהם נכסים ולא נגלים.

ובלבד שלא יגיע סמוך ממש לשבת וכשל בחילול שבת.

דבר נוסף, אם מגיע למקום שתמיד מכינים בריווח או שמודיע בפלא' שבדרך - שוב את אין הנסיעה של מרחק שכזה, שהרי האוכל מוכן. אלא, שאומרים פוסקי זמננו כי גם אם כל התנאים מתקיימים ואינו עובר איסור - יזהר מאד האדם לצאת מוקדם מביתו (מג"א רמט, ג), כיוון שישנם הרבה עיכובים היכולים להיות בדרך: תקלה ברכב, פקק או תאונה ח"ו. והגם שתוכנית הניווט (וו"ז) מראה שתגיע בזמן, הרי שלעיתים יש שינויים או דברים לא צפויים, שיכול להגיע צמוד לשבת ולעבור על חילולה.

ולכן, הזהירו גדולי הדור של ימינו שלא לצאת מחוץ לעיר שעתיים לפני שבת, שהוא שיעור זמן סביר, אשר גם אם חלילה אירעה תקלה, יוכל האדם להגיע ללא בעיות חילול שבת.

המחנך הרב פנחס ברייער

ארכיון מחנך אגודת הור"ם פאריז ומצוי 25 JE

ילדי האש'

אש היא כוח נפלא. באש אנו מתחממים, מבשלים ואופים. אך כשאש יוצאת מכלל שליטה היא הרסנית, שורפת ומכלה כל חלקה טובה. כלי הנשק בעולם מבוססים על אש. האדם מורכב מארבעה יסודות: אש, רוח, עפר ומים, כשכל אדם נוטה ליסוד אחר, כיום נתמקד ב-'ילדי האש'.

ילדי אש יהיו מלאי שאיפות ורצון להתקדם. הם יוזמתיים מאוד, כאש השואפת תמיד כלפי מעלה. אך כשכוח זה אינו מנותב לטוב הם יהיו כעסנים, גאוותנים ונקמנים.

כך שהעניין אינו טוב או רע, רק עניין של ניתוב.

(כמובן, יש מצבים שדורשים טיפול מקצועי, אך כאן נעסוק בילדי אש 'רגילים').

ילד תוסס-אש זקוק לתנועה רבה. נעודד אותו ליזום, לפעול, וכאן נשים לב לכישורים של הילד. אם במקביל הוא מבורך בכישרונות, נאתגר אותו בחלק הלימודי: שייבחן, שיעמיק, שייקח על עצמו מעבר למסגרת הלימודית שבכיתה. נבין שמנוע של מטוס סילון המורכב על אופנוע עלול להיות מסוכן. אם יש מנוע סילון ויש יכולות, אז קדימה, שיתקדם. האתגרים, האש והלחץ עושים לילדים האלו טוב. הם חיים כשיש להם אתגרים, ומתפרקים כשהמנוע עובד על ריק.

ברור שכל זה עובד רק אם זה בא מצידו של הילד, ולא בהנחתה בכוח.

ניתן לילד המון תפקידים בבית, נלמד אותו לתקן, לארגן,

לערוך קניות - בעיקר מטלות הדורשות כוח ואנרגיה. כך ירגיש הילד שהוא ממצה את עצמו בצורה חיובית. זה דורש מאיתנו המון מחשבה, איך לאתגר את הילד בעשייה חיובית מצד אחד, ומנגד - לא להפוך אותו לעסקן. כל ניסיון לדכא ולהרגיע מועד לכישלון. כשמדובר באופי מובנה - הרי זו התערבות במעשי בראשית. אם חלילה ניסיון כזה יצליח, התוצאה תהיה ילד דיכאוני, קצוץ כנפיים, שלא יאמין ביכולותיו גם בעתיד.

קופץ, תוסס ו-מתפרץ

ילדי האש' מועדים להתפרצויות.

הם יודעים לכעוס, להתעצבן, ובמצבים

גרועים אף יותר מזה. בעצם, ההתפרצויות

אצל ילדי האש ילחיצו אותנו פחות מאשר

אצל ילדים אחרים, מאחר שזה מאפיין

אותם כחלק מהאופי (ברור שנבדוק האם

אין כאן משהו עמוק יותר). זו צורת התגובה

שלהם. מה שכן חשוב מאוד - ללמד את הילד שגם כשכועסים

יש כללים. אין ביטויי גנאי, הרמות ידיים או טריקות דלתות.

העובדה שהוא עכשוו במצב מסוים אינה מאפשרת הכל.

ברור שבזוה אנחנו חייבים להוות דוגמה אישית. ילדים הרואים

הורים שגם כשהם כועסים הם תחת שליטה, מבינים שהעובדה

שאני עצבני, נרגז, מתוסכל - אינה הופכת אותי למעל

החוק! הנה, גם אימא כעסה, אבל היא שלטה בעצמה.

המשך הסדרה המרתקת בל"ג בשבת הבאה...

זמן קבלת קהל בשמיים

הרב צבי הירש

האם ניסיתם פעם להיכנס לחדרו של ראש העיר? – אי אפשר להיכנס סתם כך ללשכה. צריך לתאם תור מראש, בשעות קבלת קהל.

ואם בראש העיר צריך לקבוע שעות קבועות, בודאי כשנסה לפגוש את ראש הממשלה והשרים, יש לקבוע תור מראש, בשעה קבועה ומסוימת. לא ניתן להתפרץ לחדרו של ראש הממשלה ולשטוח בקשות. להבדיל, מלך מלכי המלכים, פותח בפנינו את דלתותיו בכל שעות היום, בכל מצב שהוא. בכל רגע אפשר לפנות אל אבא בשמיים ולדבר איתו, והוא אף מתאוה לתפילותינו. אך עם כל זאת, גם בשמיים יש זמני 'קבלת קהל' מסודרות בהן ניתן לפעול פעולות מיוחדות.

זמן מיוחד שבשמיים ניתן להתפלל שחרית, זמן מיוחד לקרוא קריאת שמע, למנחה ולערבית.

יהודי המפספס את אמירת קריאת שמע וקוראה אחר זמנה (8:31 ליום זה ע"פ המג"א, 9:01-1 לדעת הגר"א) – הפסיד את המצוה היקרה של 'קריאת שמע בזמנה', עד כדי כך שחז"ל כינו את מצבו: "מעוות שאינו יכול לתקן".

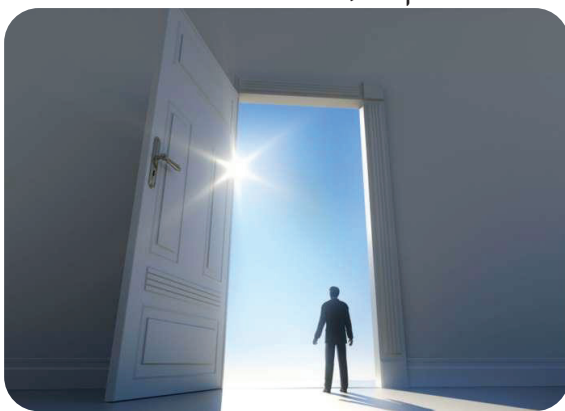
כלומר, אם היינו מבינים מה פספסנו בכך שאיחרנו את אמירת קריאת שמע בזמנה בבוקר, היינו אומרים בעצמנו שזהו עיוות שאין לתקן וההפסד שלנו הוא כה גדול.

בעולם הזה איננו רואים את ההפסד, אך בשמיים הנשמה הפסידה אוצרות, שאין אפשרות להשיבם. לפני שלושה שבועות, בליל רביעי, כח' מרחשוון התשפ"ג, אירע מעשה שזיעזע את שכונת 'זכרון משה' בירושלים. שניים מהמתפללים של בית הכנסת הידוע 'זכרון משה' בירושלים חלמו באותו לילה אותו חלום בדיוק, פרט אחר פרט.

אחד מהם הינו הרב אברהם גולדברג שליט"א המוכר בבית הכנסת, ועימו

חלם עוד אחד מהמתפללים, וכך מאתר הרב אברהם גולדברג את החלום: "ראיתי בחלומי את האחייני שלי – ר' הלל גולדברג זצ"ל, אשר נפטר בפתאומיות בערב סוכות האחרון (לפני כחודשיים) והותיר אחריו אלמנה ועשרה יתומים ל"ע. אני רואה אותו עומד בפתח בית הכנסת שלנו – 'זכרון משה' בהיכל המרכזי, חבוש בשטריימל, פניו זוהרות, והוא נראה שמח מאוד. פניתי אליו בחלום ושאלתי אותו: "רבי הלל, מה אתה עושה פה? הרי נפטרת לפני כחודש והינך בעולם האמת?".

ר' הלל חייך לעברי ואמר לי את הדבר

הבא: "הגעתי לכאן במיוחד בכדי להשלים אמירת קדושה ('נקדישך') אחת שחיסרתי. ודע, שיש לי מקום גדול בגן עדן, והגאולה כבר כאן, אך המשיח מתעכב בגלל שמזלזלים בזמן תפילה וקריאת שמע בזמנה". מבהיל ביותר! הפלא הגדול הוא כי גם המתפלל השני שחלם באותו לילה את החלום הזה, אף הוא שאל את ר' הלל מה הוא עושה בעולמנו, ואף לו הוא ענה את אותה תשובה בדיוק!. (גיליון 'קדושת בתי מקדש מעט')

השניים הגיעו לבית הכנסת וסיפרו זאת למתפללים, כשהסיפור הכפול התפרסם בשכונה ועשה רושם גדול בימים אלו.

ה'חפץ חיים' פעם עמד ודרש: "מעשה ביהודי בן כפר אשר חסך פרוטה לפרוטה לצרכי נישואי בתו היחידה.

מכל המטבעות שאסף רכש שטרות חוב ממשלתיות. כך עשה האיש עוד ועוד, חסך כסף וקנה בכספו שטרות חוב. ויהי היום, בתו השתדכה בשעה טובה,

והכפרי שם את פעמיו לעיר הגדולה, נכנס לבנק המקומי והניח את השטרות בפני הפקיד בכדי לקבל ממון רב להוצאות החתונה.

הביט הפקיד בשטרות הכסף ואמר לו: "צר לי יקירי, לא אוכל לפרוט את שטרותיך לכסף מזומן. פג תוקפן של השטרות ואין בהם שימוש".

הכפרי החל לבכות ולהצטער: "כיצד יתכן? הרי חסכתי פרוטה לפרוטה כל חיי והשקעתי בשטרות חוב אלו".

הפקיד הלך לקרוא למנהל הסניף, בתקווה שימצא פיתרון למצבו.

בינתיים, הביט הכפרי באנשים שעמדו בתור והפקידו שטרות, והנה הוא רואה כי השטרות שבידיהם קרועים ובלויים, והפקיד מקבלם בשמחה ופורט להם.

כעס הכפרי ותהה בפני הפקיד: "השטרות שלי מגוהצים ונקיים מכל רבב ואינך מוכן לקבלם, ואילו את השטרות הקרועים הללו של שאר האנשים אתה מקבל ומשלם כסף תחתיהם! מה זו הפרוטקציה הזו?".

"השטרות שלך יפים עד מאד", השיב הפקיד, "אך עבר הזמן שלהם ואין מה לעשות בהם כעת. השטרות של אלו המתנינים אומנם קרועים, אך הינם בתוקף ויש מה לעשות בהן".

פתח ה'חפץ חיים' ואמר: "רבותיי, כשאדם מתפלל לאחר זמן תפילה (בימינו – 9:32 למג"א, ו-9:52 לגר"א), אף שתפילתו טובה ומלאת כוונה, גדושה בדמעות ועמוסת תחינה, מכל מקום היא נשלחה כשפג התוקף והזמן של שערי תפילת שחרית של אותו יום. כל הזמן אפשר לדבר עם ה', אך יש זמן מיוחד שקבעו בשמיים לפעול פעולות של תפילת שחרית וקריאת שמע. הגם שאלו שהתפללו לפניו בזמן, אך תפילותיהם היו צולעות, עייפות, ללא כוונה רבה, פחות רגש – תפילותיהם מתקבלות בשמי מרום כיוון שנאמרו בתוך זמן תפילה, בשעה ששערי התפילה פתוחים לרווחה". הרב ברוך גנוט שליט"א

"מעוות לא יוכל לתקן" – זה אדם שפספס את קריאת שמע בזמנה, אומרים חז"ל, לפי שקבע הבורא יתברך זמן מיוחד בשמיים שאפשר לפעול פעולות מיוחדות, ובהם יש 'קבלת קהל' מיוחדת לתפילה ולקריאת שמע, ואל לנו לפספס זמנים יקרים וקדושים אלו, בפרט כעת בימי החורף שהזמן קצר!

מה עם אחיך התועה!?

מאת קרית רחוק

לי ה' עזרה מיוחדת משמיים ששינתה את כל התמונה. לפתע, שמעת מתוך ביתו כלב שנובח חזק מהמרפסת. אני בטבעי מפחד מאד מכלבים ומשתדל להתרחק מהם כמה שאפשר, אלא שהפעם בשביל לקרב את אחי הטועים עשיתי מסירות נפש. רגע לפני שטרקו לי את הדלת, פניתי לבעל הבית ואמרתי לו: "מה שמו של הכלב החמוד?".

לפתע, אורו עיניו של בעל הבית, ומכעס וזעם, נעשה הוא שמח כמי שמתעניין בכלבו. כנראה שלא רבים מתעניינים בכלבו, והדבר חשוב לו עד מאד. הוא פתח לי את הדלת, ורצה שאראה את הכלב. "זרמתי איתו ושאלתי שאלות על הכלב: בן כמה, מוצא, מה אוכל, ואף אזרתי אומץ וביקשתי לראות את הכלב מקרוב ולהתעניין בו – דבר לא פשוט בשבילי בכלל.

מיד נעשיתי אורח כבוד והושיבו אותי בסלון. ומשם, הוביל את השיחה להיכן שרציתי...

"לא אלאה אתכם בדברים", מפטיר האברך היקר, "אך אגלה לכם כי בעל הבית ומשפחתו הסכימו לבוא לשיעורי תורה, והיו מוכנים לקבל הכוונה בקיום תורה ומצוות, כשהם ממש לפני חזרה בתשובה מלאה בס"ד, לאבינו שבשמיים".

כותב הזוהר הקדוש: "אשרי מי שיאחז בידיו של הרשע להשיבו בתשובה – שהקב"ה משתבח בו בכל העולמות. ובוזה השבח מתעלה כבודו של הקב"ה יותר מכל שבח אחר, ועילוי זה גדול מהכל. וגורם להכנעת הסטרא אחרא, וכל העולם מתקיים בזכותו. ואף זוכה לראות בנים לבניו, ונוחל עולם הזה ועולם הבא, ונכנס בתריסר שערים ואין מי שימחה בידו!".

ברירה שרוצה להציל את בתו, אך בצער גם על אחיו, אך בכך שנעל עליה, הראה כביכול, שלא חומל על מצבו של אחיו, בעוד שהקב"ה אב הרחמים ממתין לכל בניו שישובו אליו ויעשו רצונו.

את המעשה הבא סיפר הרב אהרון ברגמן: "אברך יקר מ'מודיעין עילית' הפועל במסגרת ארגון 'לב לאחים', משתדל מידי ערב לקרב יהודים לה'. הוא עובר מבית לבית ומבקש לדבר עם בני המשפחה על קיום תורה ומצוות.

"ערב אחד", מספר לי האברך, "דפקתי בבית משפחה במודיעין השכנה, כשאני מציג את עצמי תחילה כשליח של ישיבה העוסקת בקירוב רחוקים ומציע סיוע בכל מה שירצו. בדיקת מזוזות, קביעת שיעור תורה, הכוונה בחינוך הצאצאים, בחיי המשפחה, בכשרות המטבח ועוד.

"הרגעים הראשונים", הוא מסביר, "הם הקובעים את עתידה של המשפחה. אם הם מסכימים להכניס אותי, אנו פותחים שיחה ומנסים לקרובם לאבינו שבשמיים. אולם, במידה והם מסרבים בכל תוקף להכניס אותי לבית, אין לי ברירה ואני עובר למשפחה הבאה בתור.

באותו ערב, דפקתי בבית משפחה אחת, אלא ששם נתקלתי בסירוב מוחלט לשמוע על יהדות, והבהירו לי שאיני רצוי. עמדתי להתייאש, אך ליבי התמלא בצער על משפחה זו שלא תזכה להכיר את בורא עולם, אלא שאז שלח

יעקב אבינו עומד להיפגש עם עשיו, ולשם כך הוא מעמיד בסדר מיוחד את שתי נשותיו "וְאֵת אֶחָד עֶשָׂר יְלָדָיו". שואל רש"י: "ודינה היכן הייתה? – נתנה (יעקב) בתיבה ונעל בפניה שלא יתן בה עשיו עיניו. ולכך נענש יעקב שמנעה מאחיו, שמא תחזירנו למוטב ונפלה ביד שכס".

על כך שהסתיר יעקב את דינה בתו מעשיו, נענש שחטף אותה 'שכס', שמא היתה מחזירה את עשו בתשובה.

הקשה הסבא מסלבודקא (יאר הצפון א"ר, ג): "והרי כלל בידניו (פסחים מט): "כל המשיא בתו לעם הארץ – כאילו כופתה ומניחה לפני הארי", וכיצד היה אפשר לתבוע את יעקב אבינו על כך ששמר את דינה מעשו, והרי יש לשמור על בנותיו שלא ינשאו לעמי ארצות?".

יותר מכך, הקשה ה'נחלת יעקב': "והרי אצל אמה של דינה, לאה, כששמעה שעתידה להתחתן עם עשיו הרשע, התפללה ובכתה ללא הרף שלא תעלה בגורלו, והקב"ה לא בא אליה בתביעה ולא העניש אותה, אלא אדרבה, קיבלה שכר על כך.

ובמה שונה דינה מאמה לאה? עונה הסבא מסלבודקא ואומר: "רש"י מדייק וכותב: "נתנה (יעקב) בתיבה ונעל בפניה", שהיה מספיק ליעקב להכניסה לתיבה בכדי שלא יראה אותה עשיו, אך מדוע היה צריך לנעול בפניה?".

אלא שדקדקו מהשמיים עם יעקב אבינו לדרגתו, מדוע לא הרגיש צער על כך שלא יכול לתת את דינה לעשיו שמא תחזור למוטב, אלא נעל עליה כמי שרק אכפת לו לשמור על בתו, בעוד שעל אחיו עשיו, בשר מברשו, אינו חומל ומצטער.

אם היה רק סוגר התיבה, היה זה בלית

'אל נא רפא נא לו'

נא להעטיר בתפילה לרפואתו העלימה של הגאון ר' שמעון רפאל בן חביבה הי"ו

לתגובות: 052-7151858

רחוב משה בריל 9, ת"א, מספ' אחיאל DANIEL777ACHIEL@GMAIL.COM

ההקדשה המרכזית

העלו מוקדש לרפואה והצלחה: יונה בדיחי בת טורקיה, גאולה בת דבורה, ולרי אריה בן אירנה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, יואב חי אברהם ב"ב וצאצאיו, אבשלום בן ויולט, נוסרת בת יוכבד.

לזיווג הגון: בן בן נאווה.

לעילוי נשמת: גילי הכהן בן כוכבה.

מיהי החיה היחידה שמותר להרוג אותה בשבת, והאדם אינו מתחייב בנטילת נשמה?

שאלה ופירוש: מהו החיה היחידה שמותר להרוג אותה בשבת, והאדם אינו מתחייב בנטילת נשמה? תשובה: חיה היחידה שמותר להרוג אותה בשבת היא חיה שנתה עין אחת, והיא נקראת חיה עין אחת.